

แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัล
ของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพหลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาแพร่*

GUIDELINES FOR DEVELOPING STUDENT AFFAIRS ADMINISTRATION
IN THE DIGITAL ERA OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER THE
PHON NAKHON SCHOOL NETWORK, SECONDARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE PHRAE

กมลวรรณ ศิริโกคานันท์¹ และ สุนตร ทองคำพงษ์²

Kanokkan Makerd¹ and Sunate Tongkumpong²

¹⁻²วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

¹⁻²Northern College, Thailand

Corresponding Author's Email: kanokkan65@gmail.com

วันที่รับบทความ : 2 เมษายน 2569; วันแก้ไขบทความ 21 เมษายน 2569; วันตอบรับบทความ : 23 เมษายน 2569

Received 2 April 2026; Revised 21 April 2026; Accepted 23 April 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา 2) เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของ และ 3) เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพหลนคร

Citation:

* กมลวรรณ ศิริโกคานันท์ และ สุนตร ทองคำพงษ์. (2569). แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพหลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(3), 916-938.

Kanokkan Makerd and Sunate Tongkumpong. (2026). Guidelines For Developing Student Affairs Administration In The Digital Era Of Educational Institutions Under The Phon Nakhon School Network, Secondary Educational Service Area Office Phrae. Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(3), 916-938.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ประชากรและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน ครูผู้สอน จำนวน 208 คน ปีการศึกษา 2568 รวมทั้งสิ้น จำนวน 219 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยรวมรายด้าน รวมเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง

2. แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มี 7 ด้าน รวมทั้งหมดมี 54 แนวทาง

3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านความเหมาะสม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ มาก

คำสำคัญ: แนวทางพัฒนา, การบริหารงานกิจการนักเรียน, ยุคดิจิทัล

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the current state and problems of student affairs administration in the digital age of educational institutions; 2) to find guidelines for developing student affairs administration in the digital age; and 3) to evaluate the suitability and feasibility of implementing the developed guidelines for student affairs administration in the digital age of educational institutions under Phon Nakhon Inter-School Area, Phrae Secondary Educational Service Area Office. The population and sources of information used in this research included 11 school administrators and 208 teachers during the academic year 2025, totaling 219 people, along with 9 experts. The instruments

used were questionnaires and interview forms. Data analysis involved calculating percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The findings revealed that;

1. The current state of student affairs administration in the digital age of educational institutions under Phon Nakhon Inter-School Area, Phrae Secondary Educational Service Area Office, was overall at a moderate level when considering all aspects.

2. The guidelines for developing student affairs administration in the digital age of educational institutions under Phon Nakhon Inter-School Area, Phrae Secondary Educational Service Area Office, comprised 7 aspects, totaling 54 guidelines.

3. The results of the evaluation on the suitability and feasibility of implementing the developed guidelines were as follows: 3.1) The suitability of the guidelines for developing student affairs administration in the digital age of educational institutions was rated at the highest level both overall and in every aspect. And 3.2) The feasibility of implementing the guidelines for developing student affairs administration in the digital age of educational institutions was rated at a high level both overall and in every aspect.

Keyword: Guidelines for Developing, Student Affairs Administration, the Digital Era.

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566–2570 มุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยให้มีศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อโลกยุคใหม่ ควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการส่งเสริมทักษะดิจิทัล การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาผู้เรียนให้เชื่อมโยงกับการทำงานและนวัตกรรมในอนาคต (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

การบริหารสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน นอกจากงานหลักด้านวิชาการ งบประมาณ บุคคล และงานทั่วไปแล้ว การบริหารกิจการนักเรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (วรารณณ์ บุญตอก, 2559; อาทิตยา เวชกรณ์, 2559) โดยครอบคลุมงานสำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ งานแนะแนว สุขภาพอนามัย กิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาด กิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยนักเรียน งานสภานักเรียน และการคุ้มครองสิทธิเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

ในระดับพื้นที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ได้กำหนดแนวทางพัฒนาการศึกษาโดยมุ่งยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา และพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาด้านทรัพยากร เทคโนโลยี และทักษะของบุคลากร รวมถึงการขาดแนวทางที่ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยี ส่งผลให้การดำเนินงานยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่, 2566)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตพลนคร เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความรู้ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดกิจกรรม การวางแผน และการดำเนินงานตามขั้นตอน เพื่อพัฒนาสถานศึกษา ทั้งด้านบุคลากรและผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (อนุชิต สุขกลี, 2560) การบริหารยังหมายถึงกระบวนการจัดกิจกรรมภายในสถานศึกษาอย่างมีแบบแผน มีวิธีการและขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เหมาะสมตามมาตรฐาน (สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง, 2561) นอกจากนี้ การบริหารสถานศึกษายังครอบคลุมภารกิจสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารวิชาการ งบประมาณ บุคคล และงานทั่วไป ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ (ขวัญพิชชา มีแก้ว, 2562) ในด้านลักษณะของการบริหาร ถือเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือ ต้องอาศัยหลักการ ทฤษฎี ความรู้ ควบคู่กับประสบการณ์และทักษะของผู้บริหาร รวมถึงความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ (ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล, 2564) สรุปว่าการบริหารสถานศึกษาเป็นการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเน้นความสัมพันธ์ตามลำดับชั้น การใช้ทรัพยากรและเทคนิคอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนางานกิจการนักเรียนของสถานศึกษา

การพัฒนางานกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่จัดขึ้นนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งด้านความสามารถและการเป็นคนดีที่สามารถพัฒนาสังคมได้อย่างยั่งยืน โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียน (วรารักษ์ บุญดอก, 2559) ขณะเดียวกัน การบริหารกิจการนักเรียนยังเป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม รวมถึงด้านอารมณ์และสติปัญญา เพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม (อาทิตยา เวชกรณ์, 2559) โดยสรุป การพัฒนางานกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการรอบด้านของผู้เรียน นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความประพฤติ และคุณลักษณะที่ดี ผ่านความร่วมมือของทุกภาคส่วน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

องค์กรที่ประสบความสำเร็จมักมีปัจจัยภายในที่สำคัญในการขับเคลื่อนไปสู่องค์กรดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วยหลายด้านที่ทำงานสอดประสานกันอย่างเป็นระบบ ประการแรก คือ ด้านกลยุทธ์ (Digital Strategy) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการกำหนดทิศทางขององค์กร โดยกลยุทธ์ที่ดีต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานทั้งระบบ ไม่ใช่เพียงการแก้ปัญหาเฉพาะจุด ทั้งนี้ Fred R. David (2012) กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จระยะยาว และอดิราช จันดาวัลย์ (2552) ได้อธิบายว่าการวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายและแนวทางที่เหมาะสมภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ประการที่สอง คือ ด้านผู้นำ (Leadership) ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ เข้าใจเทคโนโลยี และสามารถสื่อสารเพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความร่วมมือในการพัฒนาองค์กร โดย Yukl (2006) ได้กล่าวว่าภาวะผู้นำเป็นกระบวนการที่บุคคลมีอิทธิพลต่อผู้อื่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ขณะที่พรสวรรค์ ศิริศาสนันท์ (2555) เห็นว่าภาวะผู้นำสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และบทบาทของบุคคล ประการที่สาม คือ ด้านความสามารถของบุคลากร (Workforce Skills) ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร บุคลากรจำเป็นต้องมีทั้งทักษะด้านเทคโนโลยี ความคิดเชิงออกแบบ และความสามารถในการทำงานแบบยืดหยุ่น โดย Welch (2001) ชี้ให้เห็นว่าบุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดขององค์กร เน้นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และประการสุดท้าย คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร (Culture) ซึ่งต้องเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรม องค์กรควรมีความยืดหยุ่น เปิดรับความเสี่ยง และส่งเสริมการทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง กฤษณก ดวงขาม (2557) ได้กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์กรสามารถเรียนรู้และถ่ายทอดได้ และมีบทบาทสำคัญต่อการปรับตัวขององค์กร จากปัจจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการบริหารองค์กรในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการทั้งด้านกลยุทธ์ ผู้นำ บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กรเข้าด้วยกัน โดยผู้นำต้องสามารถผสมศักยภาพของมนุษย์เข้ากับเทคโนโลยี พร้อมทั้งกำหนดทิศทางและพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้องค์กรสามารถก้าวสู่ความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนั้น ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องอาศัยทั้งปัจจัยภายในองค์กรและกระบวนการบริหารที่เป็นระบบ เพื่อพัฒนาองค์กรให้เป็น

สถานศึกษาวัตรกรรมที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพหลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ใช้ระเบียบวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษากลุ่มสหวิทยาเขตพหลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 8 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 26 คน และข้าราชการครู จำนวน 420 คน รวมทั้งสิ้น 446 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางจี้ซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างย่อยใช้วิธีการเทียบสัดส่วน แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 219 คน แบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน และครูผู้สอน จำนวน 208 คน

1.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1 คือ แบบสอบถาม ประกอบไปด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple choices) ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพหลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนของโรงเรียนปริ

ยาลัย จังหวัดแพร่ จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ .899

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 2 คือ ผู้วิจัยศึกษาหลักการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหา นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจน และความครอบคลุมครบถ้วนของข้อความ ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา และจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 3 คือ แบบสอบถาม ประกอบไปด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Multiple choices) ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถามขั้นตอนที่ 1 ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 219 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 219 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 แบบสัมภาษณ์ ขั้นตอนที่ 2 ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ข้อมูลซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) ตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.3 แบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 3 ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ จำนวน 219 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 219 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

4.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติ ดังนี้

1) ค่าความถี่ (Frequency) 2) ค่าร้อยละ (Percentage) 3) ค่าเฉลี่ย (Mean) 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยรวมและรายด้าน

ที่	การบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัล ของสถานศึกษา	สภาพการปฏิบัติ		แปลผล
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวใน สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.38	0.37	ปานกลาง
2	ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในยุคดิจิทัล	3.48	0.27	ปานกลาง
3	ด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในยุค ดิจิทัล	3.39	0.38	ปานกลาง
4	ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษา วิชาทหารในยุคดิจิทัล	3.26	0.41	ปานกลาง
5	ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย และ วินัยนักเรียนในยุคดิจิทัล	3.31	0.36	ปานกลาง

6.	ดำเนินงานส่งเสริม พัฒนาสร้างความเข้มแข็งองค์กรสถานักเรียน เด็ก และเยาวชนในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.28	0.36	ปานกลาง
7.	ดำเนินงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล	3.41	0.38	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.36	0.25	ปานกลาง

ตารางที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.25) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ คือ ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.48$ S.D. = 0.27) ด้านงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.41$ S.D. = 0.38) ด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.39$ S.D. = 0.38) ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.38$ S.D. = 0.37) ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย และวินัยนักเรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.31$ S.D. = 0.36) ด้านงานส่งเสริม พัฒนาสร้างความเข้มแข็งองค์กรสถานักเรียน เด็ก และเยาวชนในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.28$ S.D. = 0.36) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด คือ ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหารในยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.26$ S.D. = 0.41) ตามลำดับ

2. แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มี 7 ด้าน รวม 54 แนวทาง ดังนี้

2.1 ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มี 8 แนวทาง ดังนี้
 1) สถานศึกษา ควรพัฒนาระบบติดตามและให้คำปรึกษาแบบรายบุคคลที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์/ระบบดิจิทัล ในการนัดหมาย ให้คำปรึกษา บันทึกความก้าวหน้า เพื่อให้ครูติดตามได้อย่างสะดวก และเป็นระบบ 2) ควรสร้างและสนับสนุนพื้นที่เสมือนพื้นที่เสมือน (Virtual Space)/ห้องกิจกรรมออนไลน์/คลับดิจิทัล ควบคู่ไปกับพื้นที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้แสดงออก แร่ผลงาน และเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาหรือความดีต่าง ๆ 3) ควรนำเครื่องมือประเมินความ

ถนัด/บุคลิกภาพ (Assessment Tools) มาใช้ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของนักเรียนเป็นรายบุคคล และใช้เป็นข้อมูลตั้งต้นในการแนะแนว 4) ควรสนับสนุนการทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียนโดยให้ครูและนักเรียนร่วมกันทำวิจัย หรือใช้ AI/เครื่องมือดิจิทัล ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อออกแบบกิจกรรมแนะแนว/แนวทางช่วยเหลือได้ตรงจุด 5) ควรจัดแนะแนวการศึกษาต่อและอาชีพอย่างเป็นระบบด้วยดิจิทัล ที่รวมข้อมูลมหาวิทยาลัย สถาบันอาชีววะ/หลักสูตรอาชีพ/ตลาดงาน พร้อมเสนอให้ใช้ AI ช่วยแนะนำเส้นทางที่เหมาะสม และมีระบบติดตามผลหลังสำเร็จการศึกษา 6) ควรจัดกิจกรรมแนะแนวออนไลน์ (Online Counseling) หรือสัมมนาออนไลน์ (Webinar) โดยเชิญศิษย์เก่าหรือผู้เชี่ยวชาญจากอาชีพใหม่ ๆ มาให้ข้อมูลและคำปรึกษา 7) ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาชีพและการศึกษาต่อในรูปแบบดิจิทัล (Digital Career Platform) ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา และมีการอัปเดตข้อมูลอาชีพในอนาคต (Future Jobs) อย่างสม่ำเสมอ และ 8) ควรใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการสื่อสารกับผู้ปกครอง โดยเพิ่มช่องทางออนไลน์ (เช่น แชทหรือแพลตฟอร์มติดตามพฤติกรรม) เพื่อให้ผู้ปกครองรับทราบและร่วมสนับสนุนการแนะแนวอย่างใกล้ชิด

2.2 ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในยุคดิจิทัล มี 7 แนวทาง ดังนี้ 1) สถานศึกษาควรพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อเฝ้าระวัง ติดตามสุขภาพ และสุขภาพจิต ซึ่งเป็นแกนหลักของการพัฒนา โดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเก็บข้อมูลสุขภาพและสภาพแวดล้อมแบบเรียลไทม์ เพื่อนำไปสู่การจัดการที่ทันทั่วถึง 2) ควรสร้างเครือข่ายและประสานงานกับหน่วยงานภายนอกด้วยระบบดิจิทัล เป็นการแก้ไขปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการภายนอก โดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการ เชื่อมโยง และติดตามผลอย่างเป็นระบบ 3) ควรสร้างความเข้าใจและเพิ่มความตระหนักด้านสุขภาพแก่บุคลากรด้วยระบบดิจิทัลเน้นการพัฒนาบุคลากร ให้เห็นความสำคัญและมีทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลผ่านการอบรมออนไลน์ และ e-Learning 4) ควรจัดทำ "คลินิกสุขภาพจิตออนไลน์" หรือ "Tele-Counseling" เพื่อให้ นักเรียนที่ประสบปัญหาความเครียด, วิตกกังวล, หรือภาวะซึมเศร้าจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ สามารถเข้าถึงการให้คำปรึกษาจากครูหรือนักจิตวิทยาได้ง่ายและเป็นส่วนตัว 5) ควรใช้สื่อโซเชียลมีเดียของโรงเรียนในการเผยแพร่ข้อมูลสุขภาพอนามัยอย่างสร้างสรรค์ เช่น คลิปสั้น, Infographic, หรือ Challenge ด้านสุขภาพ เพื่อสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่ดีในกลุ่มนักเรียน 6) ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลส่งเสริมการสื่อสารและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นแนวทางสนับสนุนที่สำคัญ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถ ติดตามและสนับสนุน งานสุขภาพของ

นักเรียนได้อย่างใกล้ชิด และ 7) ควรใช้แอปพลิเคชันเพื่อติดตามและประเมินความเสี่ยงด้านสุขภาพเบื้องต้น เช่น การประเมินภาวะเสี่ยงต่อการติดเกม (Game Addiction) หรือการนอนหลับ

2.3 ด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในยุคดิจิทัล มี 8 แนวทาง ดังนี้ 1) สถานศึกษา ควรขยายรูปแบบกิจกรรมนันทนาการหลากหลายด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัล เป็นการแก้ไขปัญหาความหลากหลายของกิจกรรม โดยใช้เทคโนโลยีสร้าง พื้นที่ทางเลือก (Virtual Space) เพื่อให้เข้าถึงกิจกรรมที่สนใจได้ง่ายขึ้น 2) ควรจัดการอุปกรณ์กีฬาและสนามกีฬาอย่างเป็นระบบด้วยดิจิทัล ที่ มุ่งเน้นการใช้ระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการทรัพยากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งานอุปกรณ์และสนามที่มีจำกัด 3) ควรสนับสนุนการฝึกทักษะเฉพาะทางกีฬาเพื่อความเป็นเลิศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เน้นการใช้ โค้ช/เนื้อหาฝึกสอนออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 4) ควรบูรณาการกีฬา/นันทนาการเข้ากับการเรียนรู้และทักษะชีวิต เป็นข้อเสนอแนะที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เชิง ทักษะสังคม และทักษะชีวิต ที่นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม 5) ควรใช้ระบบดิจิทัลสร้างแรงจูงใจ ซึ่งเป็นการนำเทคนิค Gamification มาใช้เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมและสร้างความต่อเนื่องในการทำกิจกรรม 6) ควรจัดตั้งและส่งเสริมกิจกรรม "E-sports" อย่างเป็นทางการในโรงเรียน โดยมีการวางแผนการแข่งขันและส่งเสริมทักษะที่เกี่ยวข้องภายใต้การกำกับดูแลที่เหมาะสม 7) ควรส่งเสริม "นันทนาการดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์" เช่น การจัดชมรม Coding, Graphic Design, หรือ Digital Art เพื่อเป็นทางเลือกในการพักผ่อนและพัฒนาทักษะ และ 8) ควรใช้แอปพลิเคชันฟิตเนส (Fitness Apps) และอุปกรณ์สวมใส่ (Wearables) เป็นส่วนหนึ่งของการวัดผลกิจกรรมพลศึกษาและนันทนาการ เพื่อให้นักเรียนสามารถติดตามความก้าวหน้าทางร่างกายของตนเองได้

2.4 ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหารในยุคดิจิทัล มี 8 แนวทาง ดังนี้ 1) สถานศึกษา ควรพัฒนาหลักสูตร/กิจกรรม และใช้สื่อดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการ ปรับปรุงเนื้อหา/วิธีการสอน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้และฝึกฝนพื้นฐานได้ง่ายขึ้นและหลากหลายขึ้น 2) ควรบูรณาการทักษะด้านพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) และความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Safety) เข้าในหลักสูตรลูกเสือ/กิจกรรมหน้าเสาธง เพื่อสร้างความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบ 3) ควรจัดทำสื่อการเรียนรู้และคู่มือสำหรับ

กิจกรรมภาคทฤษฎีในรูปแบบออนไลน์ (E-learning Module) เพื่อลดภาระการใช้เอกสารและเพิ่มความสะดวกในการทบทวน 4) ควรใช้เครื่องมือดิจิทัลในการบริหารจัดการและจัดเก็บข้อมูลการบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรมหรือการบันทึกชั่วโมงการบำเพ็ญประโยชน์ผ่านระบบออนไลน์ 5) ควรพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อติดตามผลและประเมินกิจกรรม เน้นการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการ บริหารจัดการและวัดผล เพื่อให้กิจกรรมมีมาตรฐานและเห็นความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างชัดเจน 6) ควรพัฒนาศักยภาพผู้บังคับบัญชาและครูผู้สอนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ โดยเน้นการ เพิ่มทักษะดิจิทัลให้กับผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมในยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7) ควรสนับสนุนกิจกรรมเสริมด้านภาวะผู้นำ/การบำเพ็ญประโยชน์ด้วยดิจิทัล ซึ่งเป็นแนวทางเฉพาะที่เน้นการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการ ส่งเสริมทักษะชีวิตที่สำคัญ และการติดตามผลงานจิตอาสา และ 8) ควรใช้ระบบดิจิทัลสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจ เป็นการนำเทคนิค Gamification มาใช้เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมและสร้างความต่อเนื่องในกิจกรรมเหล่านี้

2.5 ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตยและวินัยนักเรียนในยุคดิจิทัล มี 8 แนวทาง ดังนี้ 1) สถานศึกษาควรสร้างระบบดิจิทัลเพื่อติดตามและแก้ไขพฤติกรรม/วินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีในการ บริหารจัดการวินัย โดยสร้างกลไกการติดตามและการตอบสนองต่อพฤติกรรมแบบเรียลไทม์ 2) ควรจัดกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนด้วยแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็น พื้นที่การเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาธิปไตยจริง 3) ควรพัฒนาระบบการเลือกตั้งสภานักเรียนและกิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อความโปร่งใส รวดเร็ว และฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับเทคโนโลยี 4) ควรส่งเสริมโครงการเด็กและเยาวชนดีเด่นอย่างต่อเนื่องด้วยระบบดิจิทัล เป็นการใช้ระบบออนไลน์เพื่อ สร้างวัฒนธรรมการให้รางวัลและแรงจูงใจ ให้กับนักเรียนที่มีพฤติกรรมและวินัยที่ดี 5) ควรจัดทำคู่มือกฎระเบียบและข้อบังคับนักเรียนในรูปแบบสื่อดิจิทัลเชิงโต้ตอบ (Interactive Digital Media) เผยแพร่ผ่านแอปพลิเคชันหรือช่องทางสื่อสารของโรงเรียน เพื่อให้เข้าถึงง่ายและทำความเข้าใจได้รวดเร็ว 6) ควรใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ในการบันทึกและติดตามพฤติกรรมความดี/ความผิดทางวินัยของนักเรียน โดยเชื่อมโยงข้อมูลกับครูที่ปรึกษาและผู้ปกครอง เพื่อการดูแลที่รวดเร็ว และเป็นปัจจุบัน (Real-time tracking) 7) ควรสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองผ่านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นแนวทางสนับสนุนที่สำคัญ เพื่อขยายขอบเขตการดูแลและการสนับสนุนการพัฒนาของนักเรียนไปถึง ที่บ้าน ผ่านการสื่อสารแบบดิจิทัล และ 8) ควรจัดกิจกรรมอบรมครูและบุคลากร

ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมวินัย ซึ่งเป็นการเน้นการ พัฒนาสมรรถนะของครู ในการใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการจัดการวินัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.6 ด้านความเข้มแข็งองค์กรสถานักเรียนในยุคดิจิทัล มี 8 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษา ควรสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อจัดการ ติดตาม และเผยแพร่โครงการ/กิจกรรม ของสถานักเรียน เป็นการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเป็น เครื่องมือหลักในการบริหารจัดการ (วางแผน, ติดตาม, ประเมิน) และการสื่อสารผลงานของสถานักเรียนอย่างเป็นระบบ 2) ควร ส่งเสริมการพัฒนาความเข้มแข็งและภาวะผู้นำของสมาชิกสถานักเรียนด้วยการอบรมออนไลน์ ที่เป็นการเน้นการ พัฒนาศักยภาพ สมาชิกสถานักเรียนผ่านเครื่องมือดิจิทัล เพื่อให้มีทักษะการ บริหารจัดการและภาวะผู้นำที่เข้มแข็งขึ้น 3) ควรสนับสนุนการจัดตั้ง/การทำงาน และสร้าง แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ที่เน้นการมีเอกสารอ้างอิงและแนวทางที่ชัดเจน ในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้การจัดตั้งและดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง 4) ควรสนับสนุนและฝึกอบรม สถานักเรียนในการใช้เครื่องมือดิจิทัลสำหรับการบริหารโครงการและการสื่อสาร เช่น การใช้ Google Workspace, Microsoft Teams, หรือ Trello สำหรับการวางแผนและติดตามงาน 5) ควรสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมผ่านระบบดิจิทัล เป็นการใช้เทคนิค Gamification Badge/ Certificate) เพื่อสร้างขวัญกำลังใจและกระตุ้นการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน 6) ควร ส่งเสริมให้สถานักเรียนเป็นผู้นำในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลในโรงเรียน เช่น การพัฒนาแอป พลิกะชันสำหรับนักเรียน หรือการจัดการช่องทางการสื่อสารของโรงเรียน 7) ควรสนับสนุน กิจกรรมและโครงการอย่างต่อเนื่อง เป็นข้อเสนอแนะที่เน้นความสม่ำเสมอในการจัดกิจกรรม โดยใช้เครื่องมือออนไลน์ช่วยในการบริหารปฏิทินกิจกรรม และ 8) ควรจัดทำระบบสะท้อนผล (Feedback System) ออนไลน์ เพื่อให้สถานักเรียนรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก นักเรียนทุกคนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง

2.7 ด้านงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล มี 7 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษา ควรจัดตั้งศูนย์ประสานงาน/แพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อดูแลและให้ความช่วยเหลือ เด็ก เป็นการมุ่งเน้นการสร้าง ช่องทางหลักที่เข้าถึงง่ายและรวดเร็ว สำหรับการแจ้งเหตุและรับ ความช่วยเหลือฉุกเฉิน 2) ควรกำหนดมาตรการ/นโยบายด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Safety Policy) ที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการถูกละเมิด สิทธิของเด็กและเยาวชนในโลกออนไลน์ 3) ควรกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการ ละเมิดสิทธิที่ชัดเจน ที่เน้นการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสร้าง แนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน

(Protocol/Guideline) เพื่อให้บุคลากรทราบขั้นตอนการรับมือและป้องกัน 4) ควรส่งเสริมให้เกิด "วัฒนธรรมสิทธิเด็ก" ผ่านการผลิตและเผยแพร่สื่อความรู้ด้านสิทธิเด็ก กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล (Digital Literacy) 5) ควรส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาาระบบดิจิทัลเพื่อติดตาม วิเคราะห์ และสรุปผลการดำเนินงาน ที่เป็นการใช้เทคโนโลยีในการ วัดผลและประเมินประสิทธิภาพ ของมาตรการต่างๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 6) ควรสนับสนุนการสร้างร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นแนวทางสนับสนุนที่สำคัญ เพื่อขยายขอบเขตการปกป้องและสร้าง เครือข่ายความปลอดภัย ให้กับเด็ก และ 7) ควรส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลในการสร้างวัฒนธรรมสิทธิเด็กและความหลากหลาย ที่เป็นการเน้นการ สร้างความตระหนัก และการให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็กผ่านช่องทางดิจิทัลในวงกว้าง

3. การประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์การประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง โดยรวมและรายด้าน

การประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	4.58	0.56	มากที่สุด	4.51	0.62	มากที่สุด
2. ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในยุคดิจิทัล	4.64	0.55	มากที่สุด	4.57	0.58	มากที่สุด
3. ด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในยุคดิจิทัล	4.67	0.48	มากที่สุด	4.63	0.51	มากที่สุด
4. ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ในยุคดิจิทัล	4.79	0.44	มากที่สุด	4.76	0.46	มากที่สุด
5. ด้านงานส่งเสริมกิจกรรม	4.77	0.32	มากที่สุด	4.52	0.41	มากที่สุด

ประชาธิปไตย และวินัยนักเรียน ในยุคดิจิทัล						
6. ด้านงานสถานนักเรียน ส่งเสริม พัฒนา สร้างความเข้มแข็ง องค์กร สภา นักเรียน เด็ก เยาวชนใน สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	4.70	0.50	มากที่สุด	4.11	0.62	มาก
7. ด้านงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิ เด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล	4.74	0.48	มากที่สุด	4.21	0.63	มาก
รวมเฉลี่ย	4.70	0.33	มากที่สุด	4.47	0.37	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีผลการประเมินด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง ดังนี้

ความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.33) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.44) ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย และวินัยนักเรียนในยุคดิจิทัลในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.32) ด้านงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.48) ด้านงานสถานนักเรียน ส่งเสริม พัฒนา สร้างความเข้มแข็ง องค์กรสภา นักเรียน เด็ก เยาวชนในสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.50) ด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.55) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ

ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.37) เรียงอันดับค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด ดังนี้ ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.46) ด้าน

งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.63, S.D. = 0.51) ด้านงานส่งเสริมสุขภาพอนามัย ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.58) ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมประชาธิปไตย และวินัยนักเรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.41) ด้านงานส่งเสริมกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.62) ด้านงานส่งเสริมพิทักษ์สิทธิเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.63) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านงานสภานักเรียน ส่งเสริม พัฒนาสร้างความเข้มแข็ง องค์กรสภา นักเรียน เด็ก เยาวชนในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 0.62) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาได้เริ่มมีการดำเนินงานเชิงดิจิทัลแล้ว แต่ยังต้องส่งเสริมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านบุคลากร เทคโนโลยีสนับสนุน และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุธาสนี โพธิจันทร์ (2562) และ พงศธร สรภูมิ และสุทธิพงศ์ บุญผดุง (2565) ที่ชี้ว่าองค์กรในยุคดิจิทัลกำลังอยู่ในช่วงของ “การปรับตัว” จากระบบการบริหารแบบเดิมไปสู่ระบบดิจิทัล ซึ่งต้องใช้เวลาในการพัฒนา ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และวัฒนธรรมองค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yehya (2021) ได้ศึกษางานวิจัยโรงเรียนดิจิทัลแห่งอนาคต ความต้องการที่จำเป็น สำหรับการปฏิรูปการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัลกำลังกระตุ้นการศึกษา ทำให้การศึกษาพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สถาบันการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำเทคโนโลยีไปใช้ เพื่อให้มีความเป็นดิจิทัลกับผู้เรียน การศึกษานี้ใช้ทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้การสอน ซึ่งมีมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอกรอบการใช้เทคโนโลยีที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริมระบบดิจิทัลของโรงเรียน การเปลี่ยนแปลง การศึกษาเน้นว่าโรงเรียนจำเป็นต้องจัดการกับกรอบการทำงานที่กำหนดไว้ และเสนอกรอบงานดิจิทัลสำหรับโรงเรียน ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างวิสัยทัศน์ของโรงเรียน การพัฒนาอาชีพของครู เครื่องมือที่เหมาะสม ความเชื่อของผู้เรียน และการสนับสนุนจากสังคมแห่งการเรียนรู้ในการชี้แนะโรงเรียน เพื่อให้ได้รับโอกาสของการแปลงเป็นดิจิทัลในการปฏิรูปการศึกษา นักวิจัยกำหนดโดยบายและนัก

การศึกษาจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในกรอบการทำงานที่พัฒนาขึ้นนี้

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทาง 7 ด้าน รวม 54 แนวทาง

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีผลการประเมินด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง โดยรวมและรายด้าน ดังนี้ ความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ส่วนความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของแนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร รวมเฉลี่ยทุกด้าน อยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า อยู่ในระดับ มากที่สุด จำนวน 5 ด้าน และอยู่ในระดับ มาก จำนวน 2 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลในสหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีการวางแผนทางและการจัดสรรทรัพยากรที่สอดคล้องกับสำคัญของกิจกรรมแต่ละด้าน โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ซึ่งมีกิจกรรมที่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีและการมีส่วนร่วมของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ทำให้ทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติสูงที่สุดสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แพรพลอย พัฒนะแสง (2565) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ออระญา ปะภาวะเต (2564) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สหวิทยาเขตพลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีทั้ง 7 ด้าน มี 54 แนวทาง และมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ และมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีดังนี้

- 1) ควรกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในยุคดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม โดยบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับทุกมิติของการบริหารกิจการนักเรียน
- 2) จัดตั้งศูนย์บริหารจัดการข้อมูลกิจการนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางในการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากโรงเรียนในเครือข่ายช่วยให้สามารถกำหนดนโยบายการพัฒนานักเรียนแบบรายกลุ่มเป้าหมาย (Targeted Policy)
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของครูและผู้บริหารสถานศึกษา โดยจัดให้มีหลักสูตรฝึกอบรมด้าน “Digital Leadership for Student Affairs” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการงานกิจการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Safety Policy) ในสถานศึกษา โดยให้มีมาตรการและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการป้องกันการละเมิดสิทธิเด็กและเยาวชน พร้อมระบบติดตามและรายงานเหตุการณ์ออนไลน์ เพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิเด็กอย่างรอบด้าน
- 5) สนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศแก่สถานศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนชนบทหรือโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมแนะแนว สุขภาพ กีฬา วินัย และสภาพนักเรียนในรูปแบบดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง

1.2 ข้อเสนอแนะระดับสถานศึกษา มีดังนี้

- 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการกิจการนักเรียนแบบดิจิทัล (Digital Student Affairs Management System) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลของทุกฝ่าย
- 2) จัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนยุคดิจิทัลในโรงเรียน ประกอบด้วย ครูที่ปรึกษา ตัวแทนนักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อร่วมวางแผน ดำเนินการ และประเมินผลกิจกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญ
- 3) พัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรให้เป็น “Digital Mentor” โดยจัดอบรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีการแนะแนว การบริหารข้อมูลสุขภาพ และการสร้างกิจกรรมออนไลน์ที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 4) เสริมสร้างบทบาทของสภานักเรียนในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล (Digital Student Leaders) โดยสนับสนุนให้สภานักเรียนริเริ่มโครงการ

นวัตกรรม เช่น การสร้างแอปพลิเคชันโรงเรียน การจัดกิจกรรมออนไลน์ หรือการใช้สื่อดิจิทัลในการสื่อสารภายในโรงเรียน 5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น การใช้ Line Open Chat, Google Classroom หรือ Facebook Group เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 6) พัฒนาแหล่งเรียนรู้และกิจกรรมส่งเสริมสิทธิเด็กในโลกดิจิทัล เช่น ห้องเรียนออนไลน์ด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Safety Class) และกิจกรรม “รู้เท่าทันสื่อ” (Digital Literacy Week) เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในสิทธิและความรับผิดชอบของเยาวชน 1.3 ข้อเสนอแนะระดับบุคคล มีดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา ควรเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับนวัตกรรม และกำหนดนโยบายภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนในยุคดิจิทัล 2) ครูและครูที่ปรึกษา ควรพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อแนะแนว ดูแลสุขภาพจิต และติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างมีจรรยาบรรณ รวมถึงใช้สื่อออนไลน์ในการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียนและผู้ปกครอง 3) นักเรียนและสถานักเรียน ควรพัฒนาทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) ใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิผู้อื่น และร่วมกันสร้างวัฒนธรรมสิทธิเด็กในโรงเรียน อีกทั้งควรใช้ช่องทางดิจิทัลในการสื่อสารข้อเสนอและความต้องการของตนอย่างสร้างสรรค์ 4) ผู้ปกครอง ควรมีส่วนร่วมในการดูแลและส่งเสริมพฤติกรรมของบุตรหลานผ่านเทคโนโลยี เช่น การติดตามข้อมูลการเรียนรู้และกิจกรรมผ่านแพลตฟอร์มของโรงเรียนและร่วมมือกับครูในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยในโลกออนไลน์ 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้ 2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินผลการบริหารงานกิจการนักเรียนแบบดิจิทัลเพื่อการปรับปรุงระบบในโรงเรียนต่างบริบท 2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบทบาทของครูและผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเพื่อแนะแนวและดูแลนักเรียนในยุคดิจิทัล 2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนและสถานักเรียนเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมสิทธิเด็ก 2.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางด้านความปลอดภัยไซเบอร์ในโรงเรียนเพื่อปกป้องสิทธิเด็กและเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณก ดวงชาทม. (2557). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กของ คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ขวัญพิชชา มีแก้ว.(2562). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงศธร สรภูมิ และสุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2565). การประยุกต์ใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดใหม่เนินพยอม. *รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอ ผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พรสวัสดิ์ ศิริศานันท์. (2555). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- แพรวพลอย พัฒนะแสง.(2565). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ภูมิพิพัฒน์ รักพรหมงคล. (2564). การพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนสรรพวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตาก. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 16(2), 28.
- วราภรณ์ บุญดอก. (2559). สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยม หนอง จอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2. ใน *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต (ศษ.ม.) ชลบุรี*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง. (2561). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประสิทธิภาพ. ใน *วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *คู่มือการปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา*. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2569 จาก <https://www.obec.go.th/wp->
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระยะ 5 ปี พ.ศ.2566 - พ.ศ.2570*. แพร่: สำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
- _____. (2567). *ข้อมูลบุคลากร*. แพร่: สำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570*. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2569 จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=13651.
- สุธาสินี โพธิจันทร์. (2562). *PDCA หัวใจสำคัญของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง*. กรุงเทพฯ: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- อรรถา ปะภาวเต. (2564). *แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อดิราช จันดาวัลย์. (2552). *ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการจัดทำแผนกลยุทธ์ของพนักงานสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสกลนครจำกัด*. ใน *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อนุชิต สุขกลี. (2560). *การศึกษาด้านการบริหารสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด*. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อาทิตย์ เวชกรณ์. (2559). *แนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในจังหวัดนครสวรรค์. ใน *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- Fred R. David. (2012). *Fred R. David, Strategic Management : Concepts and Cases*. (Edition #6), Prentice Hall. Charles W.L. Hill.Krejcie, R.V. & Morgan D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*, Psychological measurement 607-610.
- Welch, D. (2001). *Benchmarking the performance of employment and training programs: A pilot Effort of the Annie E. Casey Foundation's Jobs Initiative*, Cambridge, MA: Abt Associates.
- Yehya, N. (2021). Perspective: Ranking of the world's top innovation management scholars and universities. *Journal of Product Innovation Management*, 29, 319-331.
- Yukl, G. (2006). *Leadership in organization*. (6th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice-Hall.